

19

Suomen Lasten Laulu.

D. 2.

LUXUS,
Prindätky Wuonna 1801.

v. 1.

Gmbä minäkän naist,
wajuu waimon waan saisin
Muuas huolin, Uwo puoli,
Mustar murheri suoli.
Miat owat ahtahat,
Kaitkell työ edes tulla;
Kaitki kopesti kofewat,
oman ottisät olla.

v. 2.

Joka juonet ne näke,
joita julmat nyt teke,
pienet, suuret, miehet, waimot,
Suowit että huonot:
Jristain elo ihmisill,
Jhan illalda näyttä:
Wapu panhu parahill,
Luska työtyrit tänttä.

v. 3.

Woipa waino täällä waiwast,
Ett se huuto on taiwast:

Ruka

Kuka sortaa, ime werta?
Kurja kansaa laata?
Eikö oll' edeswastajat?
Eikö ehkoista uhrit?
Etta sakkis sortajat,
Kowuus kietakhtais kurit.

v. 4.

Meno mullattu miehis,
Waiwa walitus wainois;
Udet hembut, wanhat tempot,
Luiis setä Lijkurwis.
Maa on saartu satimijn,
Otta omaisuus ulos.
Kaha riendä Kälwelijn,
wuos on tyhjänä tulos.

v. 5.

Warma sana suo sanoo,
En sill' kosto pyhd' ano;
Jollei suoda, apua tuoda,
Hukas hiwunet owat.
Nähdä saadan surmajat,
Wijmein duomioll tuldais;
Itens itkein kandajat,
onnen ilosa oldais.

v. 6.

Suomen surkia Saari,
Wiel kuin taitwan Kaari,

Kerran paistat, kirkast loistat,
Pillwet pakeneman poistat.
Toivo tuskat muuttuwan,
Mäiwä pilwesäin kuluu.
Siedän tuimain suuttuwan,
Hupa hietras heill hilu.

v. 7

Uun ett ukkonen pauhä;
Räet, Rukot suo laula:
Kyllä suitta murhen muutta,
Jsa luo jotain utta.
Löydä lepo tuskonäs,
Turhan tuonelas kaipat.
Häist ilo itkänäs,
Tuolla Taiwas sen tapat.

v. 8.

Se tän laulun on loppu,
Ett meill elo on hoppu,
Voitta wirkku rakas sirkku,
Kransiin Kruunun kirkkan.
Lasse lounall lepämään,
Työllä rasitett ruumis;
Herra anda hedelman,
Waiwoist ilo on walmis

